

**WOJEWODA
ZACHODNIOPOMORSKI**

P-1.4131.335.2017.AA

Szczecin, dnia 27 października 2017 r.

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2017 r., poz. 1875)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr XLVII/313/17 Rady Miejskiej w Nowogardzie z dnia 20 września 2017 r. *w sprawie zmiany uchwały w sprawie przedłużenia czasu obowiązywania dotychczasowych taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.*

Uzasadnienie

W dniu 20 września 2017 r. Rada Miejska w Nowogardzie podjęła uchwałę *w sprawie zmiany uchwały w sprawie przedłużenia czasu obowiązywania dotychczasowych taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków.* W toku postępowania nadzorczego, prowadzonego w trybie art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzono, iż przedmiotowa uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem przepisów powszechnie obowiązującego prawa.

Jako materialnoprawną podstawę podjęcia ww. uchwały powołano art. 24 ust. 9a ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków¹, zgodnie z którym *na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo - kanalizacyjnego rada gminy, w drodze uchwały, przedłuża czas obowiązywania dotychczasowych taryf, lecz nie dłużej niż o 1 rok.*

W niniejszej sprawie, w pierwszej kolejności wskazać należy, że zgodnie z art. 7 ust. 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym zaopatrzenie w wodę i odprowadzanie ścieków należy niewątpliwie do obowiązkowych zadań własnych gminy. Przepisy ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków określają z kolei *zasady i warunki zbiorowego zaopatrzenia w wodę przeznaczoną do spożycia przez ludzi oraz zbiorowego odprowadzania ścieków, w tym zasady działalności przedsiębiorstw wodociągowo kanalizacyjnych, zasady tworzenia warunków do zapewnienia ciągłości dostaw i odpowiedniej jakości wody, niezawodnego odprowadzania i oczyszczania ścieków, wymagania dotyczące jakości wody*

¹ Ustawa z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (Dz. U. z 2017 r., poz. 328 z późn. zm.).

przeznaczonej do spożycia przez ludzi, a także zasady ochrony interesów odbiorców usług, z uwzględnieniem wymagań ochrony środowiska i optymalizacji kosztów. Gmina, realizując swoje zadania w tym zakresie, jest zobowiązana do wykorzystywania wszelkich środków, które służą realizacji zadań własnych, a tym samym winna działać zgodnie z prawem i nie wykraczać poza upoważnienie ustawowe.

Normy prawne zawarte w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków stanowią, że przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne, w terminie 70 dni przed planowanym dniem wejścia taryf w życie, przedstawia wójtowi (burmistrzowi, prezydentowi miasta) wniosek o ich zatwierdzenie, do którego dołącza szczegółową kalkulację cen i stawek opłat oraz aktualny plan (art. 24 ust. 2 i 3 ustawy). Organ wykonawczy gminy sprawdza, czy taryfy i plan zostały opracowane zgodnie z przepisami ustawy oraz weryfikuje koszty pod względem celowości ich ponoszenia (art. 24 ust. 4 ustawy). Zgodnie z art. 24 ust. 5 rada gminy podejmuje uchwałę w sprawie zatwierdzenia bądź odmowy zatwierdzenia taryf.

Wobec przepisów cyt. regulacji nie budzi wątpliwości uprawnienie organu stanowiącego gminy do zatwierdzenia taryf. Jednocześnie, z brzmienia art. 24 ust. 9a wynika, że na uzasadniony wniosek przedsiębiorstwa wodociągowo – kanalizacyjnego rada gminy, w drodze uchwały, przedłuża czas obowiązywania dotychczasowych taryf, lecz nie dłużej niż o 1 rok.

Uchwałą Nr XLII/268/17 z dnia 29 marca 2017 r. w sprawie przedłużenia czasu obowiązywania dotychczasowych taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków Rada Miejska w Nowogardzie, w oparciu o ww. unormowanie, na wniosek Przedsiębiorstwa Usług Wodnych i Sanitarnych Spółka z o.o. w Nowogardzie przedłużyła czas obowiązywania dotychczasowych taryf na terenie Gminy Nowogard, obowiązujących od dnia 31 marca 2016 r. do dnia 30 marca 2017 r. na okres nie dłuższy niż 1 rok, tj. od dnia 31 marca 2017 r. do dnia 30 marca 2018 r. Tym samym, Rada wyczerpała kompetencję zawartą w art. 24 ust. 9a ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków.

W dniu 20 września 2017 r. (tj. w okresie obowiązywania taryf przedłużonych) Rada Miejska w Nowogardzie podjęła kwestionowaną uchwałę Nr XLVII/313/17 w sprawie zmiany uchwały w sprawie przedłużenia czasu obowiązywania dotychczasowych taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. W jej § 1 dokonała zmiany uchwały Nr XLII/268/17 w sprawie przedłużenia czasu obowiązywania dotychczasowych taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków poprzez zmianę jej § 1 ust. 5 ustalając nowe stawki opłat za przyłączenie do urządzeń wodociągowo – kanalizacyjnych, tj. 1) stawka za przyłączenie do urządzeń wodociągowych – 1 zł netto (1,08 zł z VAT), 2) stawka za przyłączenie do urządzeń kanalizacyjnych – 1 zł netto (1,08 zł z VAT).

W toku badania legalności uchwały organ nadzoru zwrócił się do Rady Miejskiej w Nowogardzie o doręczenie kopii wniosku o zatwierdzenie taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków na terenie Gminy Nowogard, jaki został przedłożony przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne na okres od dnia 31 marca 2016 r. do dnia 30 marca 2017 r. W odpowiedzi przekazano dokumentację, z której wynika, że Przedsiębiorstwo Usług Wodnych i Sanitarnych Spółka z o.o. w Nowogardzie określiło stawki opłat za przyłączenie do urządzeń wodociągowo - kanalizacyjnych, które ostatecznie różnią się od tych, które organ stanowiący przyjął w kwestionowanej uchwale.

Tymczasem, zdaniem organu nadzoru, nie istnieje przepis prawa, który zawierałby upoważnienie dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do podjęcia takich

działań, tj. do samodzielnej zmiany (bez wcześniejszego wniosku przedsiębiorstwa) wysokości taryf w trakcie ich obowiązywania. Rada gminy nie posiada kompetencji do przyjęcia odmiennych cen i stawek opłat niż są one uregulowane we wniosku o zatwierdzenie taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków. Jak wynika z analizy ww. przepisów ustawy uprawnienia rady gminy ograniczają się jedynie do zatwierdzenia bądź odmowy zatwierdzenia takich stawek, jakie zostały określone przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne. Rada Miejska w Nowogardzie podejmując zatem przedmiotową uchwałę, uregulowała sprawy, które nie leżą w jej ustawowych kompetencjach, co oznacza, że działała ona bez podstawy prawnej, naruszając nie tylko przepis art. 24 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ale również art. 7 Konstytucji² (konstytucyjna zasada praworządności).

W związku z powyższym, stwierdzenie nieważności uchwały Nr XLVII/313/17 Rady Miejskiej w Nowogardzie z dnia 20 września 2017 r. w *sprawie zmiany uchwały w sprawie przedłużenia czasu obowiązywania dotychczasowych taryf dla zbiorowego zaopatrzenia w wodę i zbiorowego odprowadzania ścieków*, jest konieczne i w pełni uzasadnione.

Rozstrzygnięcie organu nadzorczego podlega zaskarżeniu do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Wojewody Zachodniopomorskiego w terminie 30 dni od dnia doręczenia niniejszego rozstrzygnięcia.

wz. WOJEWODY ZACHODNIOPOMORSKIEGO

Marek Subocz
WICEWOJEWODA

Otrzymują:

- 1) Rada Miejska w Nowogardzie,
- 2) a/a.

² Ustawa z dnia 2 kwietnia 1997 r. Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.).